

Nr 42

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods; given Stockholms slott den 30 december 1954.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods.

GUSTAF ADOLF

Herman Zetterberg

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås lagstiftning i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen den 25 oktober 1952 angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods.

F ö r s l a g

till

L a g

**i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen
angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg
av resande och resgods.**

Sedan Sverige tillträtt de i Bern den 25 oktober 1952 avslutade internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods, förordnas härigenom som följer.

1 §.

I denna lag äro under benämningen de internationella fördragen sammanfattade de den 25 oktober 1952 i Bern avslutade internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods, så ock ändringar eller tillägg som kunna komma att ske i nämnda fördrag.

Med järnväg förstås i denna lag sådant transportföretag inom eller utom riket, å vilket de internationella fördragen hava avseende.

2 §.

Äger innehavare av utländsk järnväg hos innehavare av svensk järnväg fordran, som grundar sig på bestämmelse i de internationella fördragen, eller finnes här i riket rullande materiel, som hör till utländsk järnväg, må sådan fordran eller materiel ej utmätas eller beläggas med kvarstad, med mindre åtgärden sökes på grund av dom eller beslut som meddelats av domstol i den stat, till vilken den utländska järnvägen hör.

Vad i första stycket stadgas om rullande materiel gäller även samtliga järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör och presenningar.

3 §.

Har innehavare av järnväg på grund av bestämmelse i de internationella fördragen utgivit skadestånd, och vill han söka sitt åter hos innehavare av andra järnvägar, må han, där någon av sistnämnda järnvägar är belägen här i riket, instämma samtliga svarande till den domstol, under vilken den svenska järnvägens innehavare lyder.

Ej må i annat fall än nu är sagt tvist om anspråk, som grundas på nämnda fördrags bestämmelser, anhängiggöras här i riket mot innehavare av utländsk järnväg.

4 §.

Utländsk domstols dom, varigenom på grund av bestämmelse i de internationella fördragen någon ålagts betalningsskyldighet eller annan förpliktelse, vare här i riket gällande, under förutsättning att domen meddelats av en enligt fördragen behörig domstol samt att domen vunnit laga kraft enligt lagen å den ort där den meddelats och må verkställas enligt sagda lag.

5 §.

Dom som enligt 4 § äger giltighet här i riket skall, på ansökan av part, här verkställas.

6 §.

Ansökan om verkställighet göres hos Svea Hovrätt.

Vid sådan ansökan skall fogas

1. domen i huvudskrift eller av vederbörande myndighet styrkt avskrift;
2. bevis att domen vunnit laga kraft;
3. bevis att domen må verkställas enligt lagen å den ort där den meddelats.

Nu nämnda handlingar skola vara försedda med bevis angående utfärdarens behörighet. Sådant bevis skall vara utställt av svensk beskickning eller konsul eller av chefen för justitieförvaltningen i den främmande staten.

Är någon av de i ärendet åberopade handlingarna avfattad å annat främmande språk än det danska eller norska, skall handlingen åtföljas av översättning till svenska språket, vilkens riktighet skall vara styrkt av diplomatisk eller konsulär tjänsteman eller ock av svensk notarius publicus.

7 §.

Ansökan om verkställighet må ej bifallas utan att motparten haft tillfälle att därå svara.

8 §.

Varder ansökningen bifallen, skall domen verkställas likasom svensk domstols laga kraft ägande dom, där ej, efter klagan över hovrättens beslut, Konungen annorledes förordnar. Vad domen må innehålla om tvångsmedel skall ej vinna tillämpning.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Genom lagen upphäves lagen den 22 december 1927 (nr 480) i anledning av Sveriges anslutning till de internationella konventionerna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 december 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, fråga om lagstiftning i anledning av Sveriges tillträde till vissa internationella fördrag angående godsbefordran å järnväg m. m. Föredraganden anför följande.

För att möjliggöra Sveriges anslutning till de den 23 oktober 1924 i Bern avslutade internationella överenskommelserna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring av resande och resgods å järnväg avlät Kungl. Maj:t den 6 februari 1925 till riksdagen proposition (nr 33) med förslag till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella konventionerna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods. Sedan riksdagen i skrivelse den 1 april 1925 (nr 104) tillkännagivit, att nämnda proposition blivit av riksdagen bifallen, utfärdades lag i ämnet den 22 december 1927 (nr 480), varvid samtidigt utfärdades en kungörelse (nr 481) om att denna lag skulle träda i kraft den 1 oktober 1928, från och med vilken dag de internationella fördragen blev tillämpliga med avseende å Sverige. Jämlikt 1 § nämnda lag är under benämningarna den internationella konventionen angående godsbefordring å järnväg samt den internationella konventionen angående befordring å järnväg av resande och resgods sammanfattade samtliga förut angivna, den 23 oktober 1924 träffade internationella överenskommelser, så ock ändringar eller tillägg som kan komma att ske i nämnda överenskommelser.

Sedan en internationell konferens med uppgift att revidera 1924 års överenskommelser sammankallats i Rom år 1933, utarbetades vid konferensen två nya fördrag, vilka den 28 mars 1934 undertecknades av Sverige. Då de nya fördragen icke innehöll några avvikelser från bestämmelserna i 1927 års lag, ansågs någon ändring av lagen icke påkallad, innan Sverige ratificerade fördragen. Dessa blev med avseende å vårt land tillämpliga från och med den 1 oktober 1938.

År 1952 hölls i Bern en konferens med uppgift att revidera 1933 års fördrag. Vid denna konferens utarbetades två nya fördrag, det ena angående godsbefordran å järnväg och det andra angående befordran å järnväg av resande och resgods, vilka fördrag öppnades för undertecknande från och med den 25 oktober 1952. De nya fördragen, vilka skall ratificeras, undertecknades för Sveriges del den 20 november sistnämnda år.

En översättning av 1952 års fördrag torde i transumt få vidfogas protokollet (Bilaga A och B).

De bestämmelser i 1924 års överenskommelser, som givit anledning till förenämnda lag den 22 december 1927, har — utom i ett enda avseende — till innehållet oförändrade upptagits i 1952 års fördrag. Enligt artikel 55 § 3 i 1924 års fördrag, vilken bestämmelse oförändrad intagits jämväl i 1933 års fördrag, kan en järnvägs rullande materiel och alla järnvägen tillhöriga och i denna materiel befintliga lösa föremål icke beläggas med kvarstad eller utmätas inom annan stat än den, till vilken den ägande järnvägen hör, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat. De nya fördragen, likaledes artikel 55 § 3, medger under nyss angivna villkor undantag från kvarstad och utmätning för — förutom järnvägs rullande materiel — jämväl samtliga järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör och presenningar. I anledning härav synes en ändring uti 1927 års lag vara ofrånkomlig, innan artikel 55 § 3 i 1952 års nya fördrag kan biträdas för Sveriges del. Samtidigt därmed torde lagen böra avfattas så, att den kommer att hänföra sig till sistnämnda fördrag. Slutligen torde de i lagen intagna bestämmelserna om verkställighet av utländsk dom böra bringas i närmare överensstämmelse med den lagstiftning, som i anslutning till de av Sverige år 1932 och 1936 med övriga nordiska stater och med Schweiz ingångna domsverkställighetskonventionerna tillkommit efter det 1927 års lag utfärdades.

I enlighet med vad sålunda anförts har inom justitiedepartementet upprättats förslag till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslaget av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Harriet Stangenberg

¹ Denna bilaga, vilken är likalydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här utslutits.

Internationellt fördrag angående godsbefordran å järnväg (CIM)

AVDELNING I.

Fördragets föremål och omfattning.

Artikel 1.

Järnvägar och transporter, på vilka fördraget äger tillämpning.

§ 1. Detta fördrag äger, såvitt annat icke följer av efterföljande paragrafer, tillämpning å alla godssändningar, som inlämnas till befordran med direkt fraktsedel över transportsträckor, som beröra minst två fördragsstaters områden och som uteslutande omfatta linjer, upptagna å den enligt artikel 58 upprättade listan.

§ 2. Sändningar, vilkas avsändnings- och bestämmelsestationer¹ äro belägna å en och samma stats område och som endast transitera annan stats område, äro underkastade lagen i avsändningsstaten:

a) när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, trafikeras uteslutande av en järnväg i avsändningsstaten;

b) eller när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, icke trafikeras uteslutande av en järnväg i avsändningsstaten, såvida de berörda järnvägarna träffat särskilda överenskommelser, enligt vilka dessa transporter icke skola betraktas såsom internationella.

§ 3. Sändningar mellan stationer i två grannstater äro, om de linjer över vilka befordringen äger rum trafikeras uteslutande av järnvägar i den ena av dessa stater, underkastade lagen i denna stat, såvida avsändaren genom valet av fraktsedelsblankett påyrkar tillämpning av de för dessa järnvägar gällande inländska bestämmelserna samt lagar och förordningar i någon berörd stat icke strida häremot.

Artikel 2.

Bestämmelser om sammansatta transporter.

§ 1. Å den i artikel 1 nämnda listan kunna förutom järnvägar upptagas regelbundet trafikerade bil- eller sjöfartslinjer, som stå i anslutning till järnvägslinjer och utföra internationella transporter under ansvar av en fördragsstat eller en å listan upptagen järnväg.

§ 2. De företag, som trafikera dylika linjer, äro underkastade alla de skyldigheter och åtnjuta alla de rättigheter, som åligga och tillkomma järnvägarna enligt detta fördrag, dock med förbehåll för avvikelser, som äro nödvändiga på grund av det olika befordringssättet. De genom detta fördrag fastställda ansvarighetsbestämmelserna må dock icke ändras.

¹ Med »station» förstås jämväl hamn för sjöfart och varje för allmänheten upplåten billinjes förrättningsställe i och för fullgörande av fraktavtal.

§ 3. Varje stat, som önskar låta å listan upptaga sådan linje, som angives i § 1, skall ombesörja, att i § 2 förutsedda avvikelser offentliggöras på samma sätt som är föreskrivet i fråga om tarifferna.

§ 4. För internationella transporter, som taga i anspråk såväl järnvägar som andra än i § 1 angivna transportmedel, kunna järnvägarna, i ändamål att taga hänsyn till den säregna beskaffenheten hos varje befordringssätt, gemensamt med berörda transportföretag fastställa tariffbestämmelser, som innebära en från detta fördrag avvikande rättslig ordning. De kunna i dylikt fall föreskriva användning av annan transporthandling än den som föreskrives i detta fördrag.

AVDELNING II.

Fraktavtalet.

Kapitel I.

Form och villkor för fraktavtalet.

Kapitel II.

Fullgörande av fraktavtalet.

Kapitel III.

Ändring av fraktavtalet.

AVDELNING III.

Ansvarighet. Anspråk grundade på fraktavtalet.

Kapitel I.

Ansvarighet.

Artikel 26.

Järnvägarnas gemensamma ansvarighet

§ 1. Den järnväg, som till befordran mottagit godset jämte fraktsedeln, är ansvarig för transportens utförande över hela befordringssträckan ända till dess godset utlämnats.

§ 2. Varje efterföljande järnväg inträder genom själva övertagandet av godset jämte den ursprungliga fraktsedeln i fraktavtalet sådant detta är bestämt i fraktsedeln och ikläder sig därav härrörande skyldigheter, dock att bestämmelserna i artikel 43 § 3 skola iakttagas i fråga om bestämmelsejärnvägen.

*Artikel 27.***Ansvarighetens omfattning.**

§ 1. Järnvägen är ansvarig för leveransfristens överskridande, ävensom för den skada som under tiden från godsets mottagande till befordran till dess det utlämnats uppstått till följd av att godset gått förlorat, minskats eller skadats.

§ 2. Järnvägen är fri från denna ansvarighet om leveransfristens överskridande, förlusten, minskningen eller skadan orsakats genom försummelse av den berättigade, genom förordnande av denne om ändring av fraktavtalet, då ändringen icke föranletts av någon järnvägens försummelse, genom godsets naturliga beskaffenhet (inre förstöring, avdunstning, osv.) eller genom förhållande, som järnvägen icke förmått undvika och vars följder den icke kunnat förebygga.

Kapitel II.

Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer). Talan inför domstol. Förfaringssätt och preskription ifråga om tvister på grund av fraktavtalet.

*Artikel 41.***Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).**

§ 1. Anspråk i administrativ ordning (reklamationer) beträffande fraktavtal skola skriftligen framställas hos den i artikel 43 angivna järnvägen.

§ 2. Rätten att framställa reklamation tillkommer de personer, som enligt artikel 42 äga rätt att instämma järnvägen till domstol.

§ 3. Framställes reklamationen av avsändaren, skall han förete fraktsedelsdubblotten. Framställes den av mottagaren, skall han förete fraktsedel, såvida densamma utlämnats till honom.

§ 4. Fraktsedeln, fraktsedelsdubblotten och de handlingar i övrigt, som den berättigade anser lämpligt att foga vid sin reklamation, skola företes antingen i huvudskrift eller i avskrift, som på järnvägens begäran skall vara vederbörligen bestyrkt.

Vid slutlig uppgörelse av reklamationen äger järnvägen fordra att fraktsedeln, fraktsedelsdubblotten eller efterkravssedeln företes i huvudskrift för att förses med påskrift om uppgörelsen.

*Artikel 42.***Behörighet att föra talan mot järnvägen vid domstol.**

§ 1. Talan mot järnväg om återbetalning av ett på grund av fraktavtalet erlagt belopp må föras endast av den som erlagt betalningen.

§ 2. Talan mot järnväg om efterkrav enligt artikel 19 må föras endast av avsändaren.

§ 3. Talan i övrigt mot järnväg på grund av fraktavtal må föras av:

a) avsändaren intill den tidpunkt då mottagaren antingen mottagit frakt-

sedeln eller gjort gällande sina rättigheter enligt artikel 16 § 3 eller artikel 22;

b) mottagaren från den tidpunkt då han antingen mottagit fraktsedeln eller gjort gällande sina rättigheter enligt artikel 16 § 3;

c) mottagare, som genom avsändarens anteckning i fraktsedeln erhållit rätt att ändra fraktavtalet, från den tidpunkt då han gjort gällande sina rättigheter enligt artikel 22. Denna talerätt upphör emellertid, så snart som fraktsedeln överlämnats till en med stöd av artikel 22 § 1 mom. c) angiven mottagare eller så snart denne gjort gällande sina rättigheter enligt artikel 16 § 3.

Vid talan mot järnväg är avsändaren skyldig förete fraktsedelsdubblotten. Kan han icke detta, äger han föra talan mot järnvägen endast såvida mottagaren bemyndigat honom därtill eller han företer bevis, att mottagaren vägrat mottaga godset.

Artikel 43.

Järnvägar mot vilka talan kan föras vid domstol. Laga domstol.

§ 1. Talan om återbetalning av ett på grund av fraktavtalet erlagt belopp kan föras antingen mot den järnväg, som uppburit detta belopp eller mot den järnväg för vars räkning det för höga beloppet uppburits.

§ 2. Talan om efterkrav enligt artikel 19 må föras endast mot avsändningsjärnvägen.

§ 3. Talan i övrigt på grund av fraktavtal må föras endast mot avsändningsjärnvägen, bestämmelsejärnvägen eller den järnväg å vilken den omständighet inträffat, varpå talan grundas.

Talan mot bestämmelsejärnvägen kan emellertid föras, även om denna icke mottagit vare sig godset eller fraktsedeln.

§ 4. Därest käranden äger rätt välja mellan flera järnvägar, upphör hans valrätt, så snart talan väckts mot en av dessa järnvägar.

§ 5. Såvida icke annorlunda föreskrives i avtal mellan staterna eller i koncessionsurkund, må talan väckas endast vid behörig domstol i den stat, till vilken den järnväg hör mot vilken talan riktas.

Om ett transportföretag trafikerar järnvägsnät med självständig förvaltning i olika stater, betraktas varje sådant nät med avseende på tillämpningen av denna paragraf som en särskild järnväg.

§ 6. Talan kan väckas mot annan än i §§ 1, 2 och 3 omnämnd järnväg, såvida talan väckts i form av genkärsmål eller invändning i huvudkärsmålet och grundar sig på samma fraktavtal.

§ 7. Bestämmelserna i denna artikel äga icke tillämpning på regresstalan mellan järnvägarna, varom föreskrifter lämnas i kapitel III av denna avdelning.

Artikel 45.

Upphörande av rätten att föra talan mot järnvägen på grund av fraktavtal.

§ 1. Sedan godset mottagits av den berättigade, förfaller på fraktavtalet grundad rätt att föra talan mot järnvägen för överskriden leveransfrist, minskning eller skada.

§ 2. Talerätten är dock icke förfallen:

a) om den berättigade visar, att skadan förorsakats med uppsåt eller genom grov vårdslöshet från järnvägens sida;

b) vid reklamation på grund av leveransfristens överskridande, såvida reklamationen framställts hos någon av de i artikel 43 § 3 nämnda järnvägarna inom en frist icke överstigande trettio dagar, dagen för utlämningen av godset till den berättigade icke inräknad;

c) vid reklamation på grund av att gods minskats eller skadats:

1. om minskningen eller skadan jämlikt artikel 44 fastställts, innan godset mottagits av den berättigade;

2. om sådant fastställande, som bort ske i enlighet med artikel 44, genom försummelse enbart å järnvägens sida underlåtit;

d) vid reklamation på grund av sådana utifrån icke synliga skador, som fastställts efter det godset mottagits av den berättigade, under villkor:

1. att begäran om fastställande enligt artikel 44 göres av den berättigade omedelbart efter skadans upptäckt och senast sju dagar efter det godset mottagits; samt

2. att den berättigade visar, att skadan uppstått under tiden mellan godsets mottagning till befordran och dess utlämning.

§ 3. Om godset nyinlämnats på de i artikel 29 § 1 angivna villkoren, förfaller rätten till talan om ersättning för minskning eller skada på grund av det fraktavtal, som föregick nyinlämningen, som om fråga vore om ett enda fraktavtal.

Artikel 46.

Preskription av talan på grund av fraktavtal.

§ 1. Talan på grund av fraktavtal preskriberas efter ett år.

Preskriptionstiden är likväl tre år i fråga om:

a) talan om betalning av efterkrav, som järnvägen uppburit av mottagaren;

b) talan om betalning av överskott vid försäljning som verkstälts av järnvägen;

c) talan på grund av skada, som förorsakats med uppsåt;

d) talan på grund av bedrägeri, varom stadgas i artikel 39;

e) talan i fall, som avses i artikel 29 § 1, på grund av fraktavtal, som föregår nyinlämningen.

§ 2. Preskriptionstiden löper:

a) i fråga om talan om ersättning för minskning av eller skada å gods eller leveransfristens överskridande: från den dag då utlämning skedde;

b) i fråga om talan om ersättning för förlust: från trettionde dagen efter det att leveransfristen utgick;

c) i fråga om talan om betalning eller återbäring av frakt, extra avgifter eller tilläggsfrakt eller i fråga om anspråk på rättelse vid oriktig tillämpning av tariff eller vid räknefel:

1. därest betalning erlagts: från betalningsdagen;

2. därest betalning icke erlagts: från den dag då godset mottagits till befordran, om betalningen åligger avsändaren, eller från den dag då mottagaren erhållit fraktsedeln, om betalningen åligger denne;

3. i fråga om belopp som betalats i enlighet med frankaturnota: från den dag då järnvägen överlämnar till avsändaren den i artikel 17 § 8 omnämnda kostnadsavräkningen; därest dylikt överlämnande icke skett, beräknas fristen

för järnvägens fordringar från trettionde dagen efter leveransfristens utgång;

d) i fråga om järnvägens talan om återbäring av belopp, som erlagts av mottagaren i stället för avsändaren eller omvänt, och som järnvägen är skyldig att återbära till den berättigade: från den dag då beloppet återbetalades;

e) i fråga om talan om efterkrav jämlikt artikel 19: från fyrtioandra dagen efter leveransfristens utgång;

f) i fråga om talan om betalning av överskott vid försäljning: från försäljningsdagen;

g) i fråga om talan om betalning av en av tullmyndighet fordrad tilläggsavgift: från den dag då betalningsanspråket framställdes av tullmyndigheten;

h) i fråga om annan talan: från den dag då anspråket kan göras gällande.

I preskriptionstiden inräknas icke den dag som angives som begynnelse-dag.

§ 3. Vid reklamation enligt artikel 41 hos järnväg avbrytes preskriptionen intill den dag då järnvägen skriftligen avslår reklamationen och återställer de därvid fogade handlingarna. Därest reklamationen delvis bifalles, löper preskriptionstiden ånyo vidare endast beträffande den del av reklamationen som kvarstår omtvistad. Bevisskyldigheten för att reklamationen eller svaret mottagits och för att handlingarna återställts åligger den som åberopar förhållandet.

Senare reklamationer, som avse samma anspråk, avbryta icke preskriptionen.

§ 4. Talan, som preskriberats, kan icke göras gällande i form av genkärsmål eller invändning.

§ 5. Där ovan icke annorlunda stadgats, skola om upphävande och avbrott i preskription gälla vad därom finnes stadgat i lagar och förordningar i den stat där anspråket är framställt.

Kapitel III.

Avräkning. Järnvägarnas regressrätt mot varandra.

Artikel 47.

Avräkning mellan järnvägarna.

§ 1. Varje järnväg, som vid inlämning eller utlämning uppburit av fraktavtalet härrörande kostnader eller andra fordringar, är skyldig att till berörda järnvägar betala dem tillkommande andel av dessa kostnader och fordringar.

Betalningssättet bestämmes i överenskommelser mellan järnvägarna.

§ 2. Avsändningsjärnvägen är ansvarig för frakt och andra kostnader, som järnvägen underlåtit att uttaga av avsändaren, ehuru denne enligt fraktsedeln åtagit sig att betala desamma; järnvägen dock obetaget att söka sitt åter av avsändaren.

§ 3. Utlämnar bestämmelsejärnvägen godset utan att uttaga av fraktavtalet härrörande kostnader eller andra fordringar, är den ansvarig för desamma gentemot föregående järnvägar och andra intresserade.

§ 4. Om Centralbyrån för internationella järnvägstransporter på begäran

av en av de fordringsägande järnvägarna fastställt bristande betalning av en av järnvägarna, skola övriga järnvägar, som deltagit i befordringen, svara för det icke erlagda beloppet i förhållande till deras andel av frakten.

Regressrätten mot järnväg, vars bristande betalning fastställts, kvarstår obeskuren.

Artikel 48.

Regressrätt vid förlust eller minskning av eller skada å gods.

§ 1. Järnväg, som enligt bestämmelserna i detta fördrag utbetalt ersättning för förlust eller minskning av eller skada å gods, äger enligt följande bestämmelser regressrätt mot de järnvägar, som deltagit i befordringen:

- a) den järnväg, som förorsakat skadan, är ensam ansvarig därför;
- b) hava flera järnvägar förorsakat skadan, ansvarar varje järnväg för den skada, som förorsakats av densamma. Är i visst fall ett dylikt särskiljande icke möjligt, fördelas ersättningsbeloppet mellan järnvägarna enligt de grunder, som angivas i mom. c);
- c) kan det icke visas, att skadan förorsakats av en viss eller flera järnvägar, fördelas ersättningsbeloppet mellan alla de järnvägar som deltagit i befordringen med undantag av dem som visa, att skadan icke förorsakats på deras linjer. Fördelningen äger rum i förhållande till antalet tariffkilometer.

§ 2. Är någon av järnvägarna på obestånd, skall den på denna järnväg fallande, icke betalda andelen fördelas mellan övriga järnvägar, som deltagit i befordringen i förhållande till antalet tariffkilometer.

Artikel 49.

Regressrätt vid ersättning för leveransfristens överskridande.

§ 1. I fråga om ersättning för leveransfristens överskridande tillämpas de i artikel 48 meddelade bestämmelserna. Har det fastställts, att leveransfristens överskridande orsakats genom oregelmissigheter på flera järnvägar, skall ersättningsbeloppet fördelas mellan dessa järnvägar i förhållande till den försening, som ägt rum på deras sträckor.

§ 2. De i artikel 11 fastställda leveransfristerna skola på följande sätt delas mellan de järnvägar, som deltagit i befordringen:

- a) mellan två anslutande järnvägar:
  1. expedieringsfristen delas i lika delar;
  2. befordringsfristen delas i förhållande till det antal tariffkilometer, som belöper sig på vardera järnvägen;
- b) mellan tre eller flera järnvägar:
  1. expedieringsfristen delas i lika delar mellan avsändnings- och bestämmelsejärnvägen;
  2. en tredjedel av befordringsfristen delas lika mellan alla berörda järnvägar;
  3. de två övriga tredjedelarna av befordringsfristen delas i förhållande till det antal tariffkilometer, som belöper sig på var och en av dessa järnvägar.

§ 3. De tilläggsfrister, som en järnväg har rätt att tillgodoräkna sig, skola tilldelas denna järnväg.

§ 4. Den tid, som förflutit mellan godsets inlämning till befordran hos järnvägen och expedieringsfristens början, skall uteslutande tilldelas avsändningsjärnvägen.

§ 5. Förestående fördelning skall företagas endast såvida leveransfristen i sin helhet överskridits.

Artikel 50.

Förfaringssätt i regressmål.

§ 1. Den järnväg mot vilken regressanspråk enligt artiklarna 48 och 49 göres gällande, är icke befogad att bestrida rättmätigheten av den betalning som verkstälts av den järnväg, vilken gör regressfordran gällande, såvida ersättningsbeloppet fastställts av domstol, sedan järnvägen i fråga blivit vederbörligen instämmd samt varit i tillfälle att uppträda som mellankommande part i målet. Domstolen i huvudmålet skall med hänsyn till omständigheterna i målet fastställa tid för stämmings delgivande och för utförande av talan som mellankommande part.

§ 2. Den järnväg, som vill göra sin regressfordran gällande, skall till en och samma domstol instämma samtliga de järnvägar, med vilka överenskommelse icke blivit träffad, vid risk att regressrätten mot de icke instämmda järnvägarna förfaller.

§ 3. Domstol skall meddela en dom över alla där väckta regressanspråk.

§ 4. De instämmda järnvägarna äga icke rätt till ytterligare regress.

§ 5. Mål rörande regressanspråk må icke förenas med mål om ersättnings-talan.

Artikel 51.

Laga domstol i regressmål.

§ 1. Laga domstol är rätten i den ort där den järnväg, mot vilken regress sökes, har sitt säte.

§ 2. Avser käromålet flera järnvägar, har kärandejärnvägen rätt att välja mellan de domstolar som enligt § 1 äro behöriga att döma i saken.

Artikel 52.

Överenskommelser i fråga om regress.

Järnvägarna kunna genom överenskommelser stadga avvikelser från de i kapitel III angivna reglerna om inbördes regress.

AVDELNING IV.

Särskilda bestämmelser.

Artikel 53.

Tillämpning av inhemsk rätt.

I den mån bestämmelser saknas i detta fördrag, skola inom varje särskild stat gällande lagar och förordningar rörande befordran tillämpas.

Artikel 54.

Allmänna regler för rättegångsförfarandet.

Därest i detta fördrag icke annat föreskrives, skall i fråga om rättegångsförfarandet i alla tvister rörande transporter enligt fördraget lända till efterrättelse vad i sådant avseende finnes föreskrivet i lagen i det land som domstolen tillhör.

Artikel 55.

Verkställande av domar. Kvarstad och utmätning. Ställande av säkerhet.

§ 1. Dom som på grund av bestämmelserna i detta fördrag avkunnats av behörig domstol efter parternas hörande eller tredskovis och som enligt för domstolen gällande lagar må verkställas, skall gå i verkställighet i samtliga övriga fördragsstater, så snart i vederbörande stat föreskrivna former iakttagits. Prövning av domens materiella innehåll må icke äga rum.

Denna bestämmelse äger icke tillämpning å domar, som må provisoriskt verkställas, icke heller å sådan dom, som ålägger käranden att, emedan han tappat i målet, betala, förutom rättegångskostnad, ytterligare skadeersättning.

§ 2. Fordringar, som en järnväg på grund av internationell befordran har hos annan järnväg, vilken icke tillhör samma stat som den förstnämnda, må icke beläggas med kvarstad eller utmätas annat än på grund av dom eller beslut av domstol i den stat till vilken den fordringsberättigade järnvägen hör.

§ 3. En järnvägs rullande materiel ävensom järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör, presenningar, osv., må icke beläggas med kvarstad eller utmätas inom annan stat än den till vilken den ägande järnvägen hör, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat.

I Bilaga VII angivas förutsättningarna för att privatvagnar icke må beläggas med kvarstad eller utmätas.

§ 4. Ställande av säkerhet för gäldande av rättegångskostnad kan icke fordras ifråga om rättegång i anledning av internationellt fraktavtal.

Artikel 57.

Centralbyrå för internationella järnvägstransporter.

§ 1. För att underlätta och trygga tillämpningen av detta fördrag har inrättats en Centralbyrå för internationella järnvägstransporter, vilken har till uppgift:

a) att mottaga meddelanden från samtliga fördragsstater och från samtliga berörda järnvägar, ävensom att bringa dylika meddelanden till övriga staters och järnvägars kännedom;

b) att samla, sammanställa och offentliggöra underrättelser av alla slag, som äro av intresse för det internationella transportväsendet;

c) att mellan de olika järnvägarna underlätta, dels de ekonomiska mellanhavanden, som kunna uppkomma till följd av den internationella transporttjänsten, dels ock inkasseringen av utestående fordringar, samt att trygga järnvägarnas förhållande i detta avseende till varandra;

d) att på hemställan av en av fördragsstaterna eller av ett av de transportföretag, vars linjer äro upptagna å den i artikel 58 omnämnda listan, erbjuda sina tjänster eller sin medling eller på annat sätt söka förlika tvister mellan sagda stater eller företag rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag;

e) att på hemställan av berörda parter — stater, transportföretag eller trafikanter — avgiva utlåtande vid tvister rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag;

f) att medverka till lösandet av tvister rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag genom skiljedom;

g) att handlägga förslag till ändringar av detta fördrag och, då anledning därtill föreligger, föreslå sammankallandet av de i artikel 67 omnämnda konferenserna.

§ 2. Ett särskilt reglemente, som utgör Bilaga V till detta fördrag, fastställer Centralbyråns säte, sammansättning och organisation ävensom de för utövandet av dess verksamhet erforderliga medlen. Reglementet fastställer dessutom villkoren för byråns verksamhet och övervakningen av densamma. Detta reglemente och de ändringar däri, om vilka samtliga fördragsstater överenskommit, hava samma giltighet och varaktighet som fördraget själv.

Artikel 58.

Lista över linjer, underställda fördraget.

§ 1. Den i artikel 57 nämnda Centralbyrån skall upprätta lista över de linjer, som äro underställda detta fördrag, och hålla densamma fullständig. För detta ändamål mottager byrån meddelanden från fördragsstaterna angående införande eller strykning å listan av järnvägslinjer eller av ett i artikel 2 omnämnt företag.

§ 2. En ny linjes inträde i den internationella transporttjänsten äger icke rum förrän en månad förflutit från dagen för den skrivelse, varigenom Centralbyrån underrättat de övriga staterna om linjens införande å listan.

§ 3. Centralbyrån skall stryka en å listan införd linje, så snart den fördragsstat, på vilkens begäran denna linje införts å listan, underrättat byrån, att linjen icke längre är i stånd att uppfylla de förpliktelser som fördraget ålägger densamma.

§ 4. Mottagandet av dylik underrättelse från Centralbyrån berättigar en järnväg att omedelbart avbryta alla förbindelser i internationell transporttjänst med den å listan strukna linjen, dock skola transporter, som äro på väg, slutföras.

AVDELNING V.

Undantagsbestämmelser.

Artikel 62.

Ansvarighet i kombinerad järnvägs- och sjötrafik.

§ 1. Vid befordran i kombinerad järnvägs- och sjötrafik över de i artikel 2 § 1 omnämnda linjerna kan varje stat genom att begära att erforderlig uppgift härom intages å listan över linjer, som äro underställda fördra-

get, till de i artikel 27 angivna grunderna för befrielse från ansvarighet föga nedanstående grunder i deras helhet.

Fraktföraren äger åberopa dessa grunder endast om han visar, att förlusten eller minskningen av eller skadan å godset eller den överskridna leveransfristen inträffat å sjösträckan efter det godset inlastats i och till dess det lossats ur fartyget.

Dessa befrielsegrunder äro:

a) handlingar, försummelse eller fel av befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i fraktförarens tjänst vid navigeringen eller handhavandet av fartyget;

b) bristande sjövärdighet hos fartyget såvida fraktföraren visar, att denna bristande sjövärdighet icke kan tillskrivas en brist på skälig omsorg från hans sida för att sätta fartyget i sjövärdigt skick eller för att förse det med behörig bemanning, utrustning och proviantering eller för att försätta i lämpligt och säkert skick alla de delar av fartyget, i vilka gods lastas, så att de ägna sig för godsets mottagande, befordran och bevarande;

c) eldsvåda, såvida fraktföraren visar, att den icke orsakats av fel eller försummelse av honom, befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i hans tjänst;

d) faror, vådor eller ofall till havs eller på andra farvatten;

e) räddning eller försök till räddning av liv eller gods till havs;

f) lastning av gods å däck, såvida lastningen å däck skett i överensstämmelse med avsändarens i fraktsedeln lämnade medgivande och det icke befordras i järnvägsvagn.

Ovannämnda befrielsegrunder varken upphäva eller minska fraktförarens allmänna skyldigheter och särskilt icke hans skyldighet att nedlägga skälig omsorg för att sätta fartyget i sjövärdigt skick eller för att förse det med behörig bemanning, utrustning och proviantering eller för att försätta i lämpligt och säkert skick alla de delar av fartyget, i vilka gods lastas, så att de ägna sig för godsets mottagande, befordran och bevarande.

Då fraktföraren åberopar ovannämnda orsaker till befrielse från ansvarighet förblir han likväl ansvarig, om den berättigade visar, att leveransfristens överskridande, förlusten eller minskningen av eller skadan å godset beror på annan försummelse av fraktföraren, befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i fraktförarens tjänst än den som angivits i mom a).

§ 2. Om en och samma sjösträcka betjänas av flera företag, som äro upptagna å den i artikel 1 omnämnda listan, skola samma ansvarighetsbestämmelser gälla för dessa företag.

Därest dessa företag upptagits å listan på begäran av flera stater, skall frågan om ansvarighetsbestämmelser dessförinnan hava blivit föremål för överenskommelse mellan dessa stater.

§ 3. Jämlikt denna artikel vidtagna åtgärder skola delgivas Centralbyrån. De träda i kraft tidigast trettio dagar efter den dag då Centralbyrån till de andra staterna översänt meddelande om åtgärderna ifråga.

Sändningar, som äro på väg, skola icke beröras av dylika åtgärder.

AVDELNING VI.

Slutbestämmelser.

Artikel 63.

Undertecknande.

Detta fördrag, vars bilagor anses såsom delar av själva fördraget, skall till den 1 mars 1953 vara öppet för undertecknande av de stater, som inbjudits att låta sig företrädas vid den ordinarie revisionskonferensen.

Artikel 64.

Ratifikation. Ikraftsättande.

Detta fördrag skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola snarast möjligt deponeras hos schweiziska regeringen.

När fördraget ratificerats av femton stater, skall schweiziska regeringen sätta sig i förbindelse med berörda regeringar för att med dem undersöka möjligheten att sätta fördraget i kraft.

Artikel 65.

Anslutning till fördraget.

§ 1. Varje stat, som icke undertecknat detta fördrag, men som önskar ansluta sig till detsamma, skall därom göra framställning hos schweiziska regeringen, vilken överlämnar framställningen till alla fördragsstater jämte ett utlåtande av Centralbyrån angående ifrågavarande stats järnvägsförhållanden ur internationell transportsynpunkt.

§ 2. Såvida icke inom sex månader, räknat från dagen för detta meddelande, minst två stater hos schweiziska regeringen motsatt sig framställningen, är denna med full rättsverkan bifallen; härom underrättar schweiziska regeringen staten ifråga och alla fördragsstater.

I motsatt fall underrättar schweiziska regeringen alla fördragsstater och den sökande staten om att prövningen av framställningen uppskjutits.

§ 3. Anslutningen får giltighet sedan en månad förflutit från dagen för den av den schweiziska regeringen utsända underrättelsen eller, om fördraget vid utgången av denna frist ännu icke trätt i kraft, å dagen för fördragets ikraftträdande.

Artikel 66.

Giltighetstid för fördragsstaternas åtagande.

§ 1. Giltighetstiden för detta fördrag är obegränsad. Varje fördragsstat äger likväl frånträda fördraget på följande villkor:

Fördraget är för alla fördragsstater bindande till och med den 31 december femte året efter dess ikraftträdande. Varje stat, som vid utgången av denna tid önskar frånträda fördraget, är skyldig att minst ett år dessförinnan därom meddela schweiziska regeringen, som härom underrättar alla fördragsstater.

Har dylikt meddelande icke gjorts inom sagda tid, förlänges åtagandet att gälla under en tid av ytterligare tre år och vidare i treårsperioder, såvida icke uppsägning gjorts minst ett år före den 31 december sista året av sådan treårsperiod.

§ 2. Stater, som under loppet av femårsperioden eller av en treårsperiod erhållit anslutning till fördraget, äro bundna av detsamma till slutet av denna period och därefter till slutet av var och en av följande perioder, såvida de icke uppsagt sin anslutning minst ett år före utgången av en av dessa perioder.

Artikel 67.

Revision av fördraget.

§ 1. Ombud för fördragsstaterna skola på kallelse av schweiziska regeringens sammantråda för revision av fördraget senast fem år efter ikraftträdandet av detta fördrag.

En konferens skall inkallas före denna tidpunkt, om framställning därom göres av minst en tredjedel av fördragsstaterna.

§ 2. Ikraftträdandet av det nya fördrag, i vilket en revisionskonferens utmynnat, har till följd att det förutvarande fördraget upphäves även med avseende å de fördragsstater, som icke ratificerat det nya fördraget.

§ 3. Under tiden mellan revisionskonferenserna kunna artiklarna 3, 4, 6, 13, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 47, 48, 49, 52 och Bilagorna II, III, IVa, IVb, IX och X hållas tidsenliga av en revisionskommission, vars organisation och verksamhet behandlas i Bilaga VI till detta fördrag.

Revisionskommissionens beslut skola omedelbart meddelas fördragsstaternas regeringar genom förmedling av Centralbyrån. Besluten betraktas som antagna, såvida icke inom tre månader, räknat från dagen för meddelandet, minst fem regeringar gjort invändningar mot desamma. Besluten träda i kraft första dagen i sjätte månaden efter den månad under vilken Centralbyrån bringat dem till fördragsstaternas regeringars kännedom. Centralbyrån skall angiva denna dag i meddelandet om besluten.

Artikel 68.

Fördragets texter. Officiella översättningar.

Detta fördrag har i överensstämmelse med diplomatisk hävd avslutats och undertecknats på franska språket.

Till den franska texten äro fogade en text på tyska språket, en text på engelska språket och en text på italienska språket, vilka gälla såsom officiella översättningar.

Vid bristande överensstämmelse äger den franska texten vitsord.

Till bekräftelse härav hava undertecknade ombud, försedda med fullmakter vilka befunnits vara i god och behörig ordning, undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Bern den tjugufemte oktober nittonhundrafemtio två i ett enda exemplar, som skall förbliva deponerat i Schweiziska edsförbundets arkiv och varav en autentisk kopia skall överlämnas till var och en av parterna.

*Bilaga B.***Internationellt fördrag angående befordran
å järnväg av resande och resgods.
(CIV)**

AVDELNING I.

Fördragets föremål och omfattning.

Artikel 1.

Järnvägar och transporter, på vilka fördraget äger tillämpning.

§ 1. Detta fördrag äger, såvitt annat icke följer av efterföljande paragrafer, tillämpning å all befordran av resande och resgods med internationell befordringshandling över transportsträckor, som beröra minst två fördragsstaters områden och som uteslutande omfatta linjer, upptagna å den enligt artikel 58 upprättade listan.

§ 2. Transporter, vilkas utgångs- och bestämmelsestationer¹ äro belägna å en och samma stats område och som endast transitera annan stats område, äro, utom i vad avser tillämpningen av artikel 28 § 1, underkastade lagen i utgångsstaten:

a) när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, trafikeras uteslutande av järnväg i utgångsstaten;

b) eller när de linjer, över vilka transiteringen äger rum, icke trafikeras uteslutande av järnväg i utgångsstaten, såvida de berörda järnvägarna träffat särskilda överenskommelser, enligt vilka dessa transporter icke skola betraktas såsom internationella.

§ 3. Transporter mellan stationer i två grannstater äro, om de linjer över vilka befordringen äger rum trafikeras uteslutande av järnväg i den ena av dessa stater, och om lag och förordning i någon av dessa stater icke lägga hinder i vägen häremot, underkastade lagen i den stat till vilken den järnväg hör, som trafikerar de linjer, över vilka befordringen äger rum.

§ 4. Tarifferna fastställa de förbindelser för vilka internationella befordringshandlingar utfärdas.

Artikel 2.

Bestämmelser om sammansatta transporter.

§ 1. Å den i artikel 1 nämnda listan kunna förutom järnvägar upptagas regelbundet trafikerade bil- eller sjöfartslinjer, som stå i anslutning till järn-

¹ Med »station» förstås jämväl hamn för sjöfart och varje för allmänheten upplåten billinjes förrättningsställe i och för fullgörande av befordringsavtal.

vägslinjer och utföra internationella transporter under ansvar av en fördragsstat eller en å listan upptagen järnväg.

§ 2. De företag, som trafikera dylika linjer, äro underkastade alla de skyldigheter och åtnjuta alla de rättigheter, som åligga och tillkomma järnvägarna enligt detta fördrag, dock med förbehåll för avvikelser, som äro nödvändiga på grund av det olika befordringssättet. De genom detta fördrag fastställda ansvarighetsbestämmelserna må dock icke ändras.

§ 3. Varje stat, som önskar låta å listan upptaga sådan linje, som angives i § 1, skall ombesörja, att i § 2 förutsedda avvikelser offentliggöras på samma sätt som är föreskrivet i fråga om tarifferna.

§ 4. För internationella transporter, som taga i anspråk såväl järnvägar som andra än i § 1 angivna transportmedel, kunna järnvägarna, i ändamål att taga hänsyn till den säregna beskaffenheten hos varje befordringssätt, gemensamt med berörda transportföretag fastställa tariffbestämmelser, som innebära en från detta fördrag avvikande rättslig ordning. De kunna i dylikt fall föreskriva användning av annan befordringshandling än den som föreskrives i detta fördrag.

AVDELNING II.

Befordringsavtalet.

Kapitel I.

Befordran av resande.

Kapitel II.

Befordran av inskrivet resgods.

Kapitel III.

Gemensamma bestämmelser för befordran av resande och inskrivet resgods.

AVDELNING III.

Ansvarighet. Anspråk grundade på befordringsavtalet.

K a p i t e l I.

Ansvarighet.

Artikel 28.

Ansvarighet vid befordran av resande, handresgods och levande djur.

§ 1. Järnvägens ansvarighet för resandes död eller skador eller för varje annat ingrepp i den resandes kroppsliga integritet ävensom för skador som förorsakats genom försening eller inställande av tåg eller genom förfelad anslutning bestämmes av lagar och förordningar i den stat där händelsen tilldragit sig. Efterföljande artiklar i denna avdelning äro icke tillämpliga å dessa fall.

§ 2. Beträffande handresgods och levande djur, om vilka den resande enligt artikel 14 § 3 har att själv taga vård, är järnvägen ansvarig endast för sådan skada som förorsakats genom järnvägens försummelse.

§ 3. I förenämnda fall förekommer icke någon gemensam ansvarighet.

Artikel 29.

Järnvägarnas gemensamma ansvarighet för inskrivet resgods.

§ 1. Den järnväg, som till befordran mottagit resgods, och därå utfärdat internationellt resgodsbevis, är ansvarig för transportens utförande över hela befordringssträckan ända till dess resgodset utlämnats.

§ 2. Varje efterföljande järnväg inträder genom själva övertagandet av resgodset i befordringsavtalet och ikläder sig därav härrörande skyldigheter, dock att bestämmelserna i artikel 43 § 2 skola iakttagas i fråga om bestämmelsejärnvägen.

Artikel 30.

Ansvarighetens omfattning.

§ 1. Järnvägen är ansvarig för försenad utlämning, ävensom för den skada, som under tiden från resgodsets mottagande till befordran till dess det utlämnats uppstått till följd av att resgodset gått förlorat, minskats eller skadats.

§ 2. Järnvägen är fri från denna ansvarighet om den försenade utlämningen, förlusten, minskningen eller skadan orsakats genom försummelse av den resande, genom anvisning av denne, då anvisningen icke föranletts av någon järnvägens försummelse, genom resgodsets naturliga beskaffenhet eller genom förhållande, som järnvägen icke förmått undvika och vars följder den icke kunnat förebygga.

§ 3. Med beaktande av bestämmelserna i artikel 31 § 2 är järnvägen fri från denna ansvarighet, om förlusten, minskningen eller skadan härrör av den särskilda risk, som är förbunden med resgodsets särskilda beskaffenhet,

med frånvaron av förpackning eller bristfällig förpackning, eller beror på att föremål, som äro uteslutna från befordran, likväl inlämnats som resgods.

Kapitel II

Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer). Talan inför domstol. Förfaringssätt och preskription ifråga om tvister på grund av befordringsavtalet.

Artikel 41.

Anspråk, framställda i administrativ ordning (reklamationer).

§ 1. Anspråk i administrativ ordning (reklamationer) beträffande befordringsavtal skola skriftligen framställas hos den i artikel 43 angivna järnvägen.

§ 2. Rätten att framställa reklamation tillkommer de personer, som enligt artikel 42 äga rätt att instämna järnvägen till domstol.

§ 3. Biljetter, resgodsbevis och de handlingar i övrigt, som den berättigade anser lämpligt att foga vid sin reklamation, skola företes antingen i huvudskrift eller i avskrift, som på järnvägens begäran skall vara vederbörligen bestyrkt.

Vid slutlig uppgörelse av reklamationen äger järnvägen fordra återställande av biljetter och resgodsbevis.

Artikel 42.

Behörighet att föra talan mot järnvägen vid domstol.

Talan mot järnväg på grund av befordringsavtal må föras endast av den som företer biljett eller resgodsbevis eller som, i avsaknad av biljett eller resgodsbevis, på annat sätt styrker sin talerätt.

Artikel 43.

Järnvägar mot vilka talan kan föras vid domstol. Laga domstol.

§ 1. Talan om återbetalning av ett på grund av befordringsavtalet erlagt belopp kan föras antingen mot den järnväg, som uppburit detta belopp eller mot den järnväg för vars räkning beloppet uppburits.

§ 2. Talan i övrigt på grund av befordringsavtalet må föras endast mot utgångsjärnvägen, bestämmelsejärnvägen eller den järnväg å vilken den omständighet inträffat, varpå talan grundas.

Talan mot bestämmelsejärnvägen kan emellertid föras, även om denna icke mottagit vare sig resgodset eller följesedeln.

§ 3. Därest kändanden äger rätt välja mellan flera järnvägar, upphör hans valrätt, så snart talan väckts mot en av dessa järnvägar.

§ 4. Såvida icke annorlunda föreskrives i avtal mellan staterna eller i koncessionsurkund, må talan väckas endast vid behörig domstol i den stat, till vilken den järnväg hör mot vilken talan riktas.

Om ett transportföretag trafikerar järnvägsnät med självständig förvaltning i olika stater, betraktas varje sådant nät med avseende på tillämpningen av denna paragraf som en särskild järnväg.

§ 5. Talan kan väckas mot en annan än i §§ 1 och 2 omnämnd järnväg, såvida talan väckts i form av genkåromål eller invändning i huvudkåromålet och grundar sig på samma befodringsavtal.

§ 6. Bestämmelserna i denna artikel äga icke tillämpning på regresstalan mellan järnvägarna, varom föreskrifter lämnas i kapitel III av denna avdelning.

Artikel 45.

Upphörande av rätten att föra talan mot järnvägen på grund av resgodsbefodringsavtal.

§ 1. Sedan resgodset mottagits av den berättigade, förfaller på befodringsavtalet grundad rätt att föra talan mot järnvägen för försenad utlämning, minskning eller skada.

§ 2. Talerätten är dock icke förfallen:

a) om den berättigade visar, att skadan förorsakats med uppsåt eller genom grov vårdslöshet från järnvägens sida;

b) vid reklamation på grund av försening, såvida reklamationen framställts hos någon av de i artikel 43 § 2 nämnda järnvägarna inom en frist icke överstigande tjuguen dagar, dagen för utlämningen av resgodset till den berättigade icke inräknad;

c) vid reklamation på grund av att resgods minskats eller skadats:

1. om minskningen eller skadan jämlikt artikel 44 fastställts, innan resgodset mottagits av den berättigade;

2. om sådant fastställande, som bort ske i enlighet med artikel 44, genom försummelse enbart å järnvägens sida underlåtit;

d) vid reklamation på grund av sådana utifrån icke synliga skador, som fastställts efter det resgodset mottagits av den berättigade, under villkor:

1. att begäran om fastställande enligt artikel 44 göres av den berättigade omedelbart efter skadans upptäckt och senast tre dagar efter det resgodset mottagits, samt

2. att den berättigade visar, att skadan uppstått under tiden mellan resgodsets mottagning till befordran och dess utlämning.

Artikel 46.

Preskription av talan på grund av befodringsavtal.

§ 1. Talan på grund av befodringsavtal preskriberas efter ett år.

Preskriptionstiden är likväl tre år i fråga om:

a) talan på grund av skada, som förorsakats med uppsåt;

b) talan på grund av bedrägeri, varom stadgas i artikel 39.

§ 2. Preskriptionstiden löper:

a) i fråga om talan om ersättning för försenad utlämning, minskning av eller skada å resgods: från den dag då utlämning skedde;

b) i fråga om talan om ersättning för förlust: från den dag då utlämning skulle hava skett;

c) i fråga om talan om betalning eller återbäring av resgodsfrakt, extra avgifter eller tilläggsavgifter, eller i fråga om anspråk på rättelse vid oriktig tillämpning av tariff eller vid räknefel: från betalningsdagen, eller, därest betalning icke erlagts, från den dag, då betalning skulle hava skett;

d) i fråga om talan om betalning av en av tullmyndighet fordrad tilläggsavgift: från den dag då betalningsanspråket framställdes av tullmyndigheten;
 e) i fråga om annan talan, som avser befordran av resande: från den dag då biljetts giltighetstid utgick.

I preskriptionstiden inräknas icke den dag som angives som begynnelse-dag.

§ 3. Vid reklamation enligt artikel 41 hos järnväg avbrytes preskriptionen intill den dag då järnvägen skriftligen avslår reklamationen och återställer de därvid fogade handlingarna. Därest reklamationen delvis bifalles, löper preskriptionstiden ånyo vidare endast beträffande den del av reklamationen som kvarstår omtvistad. Bevisskyldigheten för att reklamationen eller svaret mottagits och för att handlingarna återställts åligger den som åberopar förhållandet.

Senare reklamationer, som avse samma anspråk, avbryta icke preskriptionen.

§ 4. Talan, som preskriberats, kan icke göras gällande i form av genkärsmål eller invändning.

§ 5. Där ovan icke annorlunda stadgats, skola om upphävande och avbrott i preskription gälla vad därom finnes stadgat i lagar och förordningar i den stat där anspråket är framställt.

Kapitel III

Avräkning. Järnvägarnas regressrätt mot varandra.

Artikel 47.

Avräkning mellan järnvägarna.

Varje järnväg är skyldig att till berörda järnvägar betala dem tillkommande andel av befodringsavgift, som järnvägen uppburit eller bort uppbära.

Artikel 48.

Regressrätt vid förlust eller minskning av eller skada å resgods.

§ 1. Järnväg, som enligt bestämmelserna i detta fördrag utbetalt ersättning för förlust eller minskning av eller skada å resgods, äger enligt följande bestämmelser regressrätt mot de järnvägar, som deltagit i befordringen:

a) den järnväg, som förorsakat skadan, är ensam ansvarig därför;

b) hava flera järnvägar förorsakat skadan, ansvarar varje järnväg för den skada, som förorsakats av densamma. Är i visst fall ett dylikt särskiljande icke möjligt, fördelas ersättningsbeloppet mellan järnvägarna enligt de grunder, som angivas i mom. c);

c) kan det icke visas, att skadan förorsakats av en viss eller flera järnvägar, fördelas ersättningsbeloppet mellan alla de järnvägar som deltagit i befordringen med undantag av dem som visa, att skadan icke förorsakats på deras linjer. Fördelningen äger rum i förhållande till antalet tariffkilometer.

§ 2. Är någon av järnvägarna på obestånd, skall den på denna järnväg fallande, icke betalda andelen fördelas mellan övriga järnvägar, som deltagit i befordringen i förhållande till antalet tariffkilometer.

Artikel 49.

Regressrätt vid ersättning för försenad utlämning.

I fråga om ersättning för försenad utlämning tillämpas de i artikel 48 meddelade bestämmelserna. Har det fastställts, att förseningen orsakats genom oregelmässigheter på flera järnvägar, skall ersättningsbeloppet fördelas mellan dessa järnvägar i förhållande till den försening, som ägt rum på deras sträckor.

Artikel 50.

Förfaringssätt i regressmål.

§ 1. Den järnväg mot vilken regressanspråk enligt artiklarna 48 och 49 göres gällande, är icke befogad att bestrida rättmätigheten av den betalning som verkställts av den järnväg, vilken gör regressfordran gällande, såvida ersättningsbeloppet fastställts av domstol, sedan järnvägen i fråga blivit vederbörligen instämmd samt varit i tillfälle att uppträda som mellankommande part i målet. Domstolen i huvudmålet skall med hänsyn till omständigheterna i målet fastställa tid för stämmings delgivande och för utförande av talan som mellankommande part.

§ 2. Den järnväg, som vill göra sin regressfordran gällande, skall till en och samma domstol instämma samtliga de järnvägar, med vilka överenskommelse icke blivit träffad, vid risk att regressrätten mot de icke instämmda järnvägarna förfaller.

§ 3. Domstol skall meddela en dom över alla där väckta regressanspråk.

§ 4. De instämmda järnvägarna äga icke rätt till ytterligare regress.

§ 5. Mål rörande regressanspråk må icke förenas med mål om ersättningstalan.

Artikel 51.

Laga domstol i regressmål.

§ 1. Laga domstol är rätten i den ort där den järnväg, mot vilken regress sökes, har sitt säte.

§ 2. Avser käromålet flera järnvägar, har kärandejärnvägen rätt att välja mellan de domstolar som enligt § 1 äro behöriga att döma i saken.

Artikel 52.

Överenskommelser i fråga om regress.

Järnvägarna kunna genom överenskommelser stadga avvikelser från de i kapitel III angivna reglerna om inbördes regress.

AVDELNING IV.

Särskilda bestämmelser.*Artikel 53.***Tillämpning av inhemsk rätt.**

I den mån bestämmelser saknas i detta fördrag, skola inom varje särskild stat gällande lagar och förordningar rörande befordran tillämpas.

*Artikel 54.***Allmänna regler för rättegångsförfarandet.**

Därest i detta fördrag icke annat föreskrives, skall i fråga om rättegångsförfarandet i alla tvister rörande transporter enligt fördraget lända till efterrättelse vad i sådant avseende finnes föreskrivet i lagen i det land som domstolen tillhör.

*Artikel 55.***Verkställande av domar. Kvarstad och utmätning. Ställande av säkerhet.**

§ 1. Dom som på grund av bestämmelserna i detta fördrag avkunnats av behörig domstol efter parternas hörande eller tredskovis och som enligt för domstolen gällande lagar må verkställas, skall gå i verkställighet i samtliga övriga fördragsstater, så snart å vederbörande stat föreskrivna former iakttagits. Prövning av domens materiella innehåll må icke äga rum.

Denna bestämmelse äger icke tillämpning å domar, som må provisoriskt verkställas, icke heller å sådan dom, som ålägger käranden att, emedan han tappat i målet, betala, förutom rättegångskostnad, ytterligare skadeersättning.

§ 2. Fordringar, som en järnväg på grund av internationell befordran har hos annan järnväg, vilken icke tillhör samma stat som den förstnämnda, må icke beläggas med kvarstad eller utmätas annat än på grund av dom eller beslut av domstol i den stat till vilken den fordringsberättigade järnvägen hör.

§ 3. En järnvägs rullande materiel ävensom järnvägen tillhöriga, för befordran avsedda föremål, såsom behållare, lasttillbehör, presenningar, osv., må icke beläggas med kvarstad eller utmätas inom annan stat än den till vilken den ägande järnvägen hör, såvida icke kvarstaden eller utmätningen kommer till stånd på grund av dom eller beslut av domstol i sistnämnda stat.

I Bilaga VII till Internationella fördraget angående godsbefordran å järnväg (CIM) angivas förutsättningarna för att privatvagnar icke må beläggas med kvarstad eller utmätas.

§ 4. Ställande av säkerhet för gäldande av rättegångskostnad kan icke fordras i fråga om rättegång i anledning av internationellt befodringsavtal.

Artikel 57.

Centralbyrå för internationella järnvägstransporter.

§ 1. För att underlätta och trygga tillämpningen av detta fördrag har inrättats en Centralbyrå för internationella järnvägstransporter, vilken har till uppgift:

a) att mottaga meddelanden från samtliga fördragsstater och från samtliga berörda järnvägar, ävensom att bringa dylika meddelanden till övriga staters och järnvägars kännedom;

b) att samla, sammanställa och offentliggöra underrättelser av alla slag, som äro av intresse för det internationella transportväsendet;

c) att mellan de olika järnvägarna underlätta, dels de ekonomiska mellanhavanden, som kunna uppkomma till följd av den internationella transporttjänsten, dels ock inkasseringen av utestående fordringar, samt att trygga järnvägarnas förhållande i detta avseende till varandra;

d) att på hemställan av en av fördragsstaterna eller av ett av de transportföretag, vars linjer äro upptagna å den i artikel 58 omnämnda listan, erbjuda sina tjänster eller sin medling eller på annat sätt söka förlika tvister mellan sagda stater eller företag rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag;

e) att på hemställan av berörda parter — stater, transportföretag eller trafikanter — avgiva utlåtande vid tvister rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag;

f) att medverka till lösandet av tvister rörande tolkningen eller tillämpningen av detta fördrag genom skiljedom;

g) att handlägga förslag till ändringar av detta fördrag och, då anledning därtill föreligger, föreslå sammankallandet av de i artikel 66 omnämnda konferenserna.

§ 2. Ett särskilt reglemente, som utgör Bilaga II till detta fördrag, fastställer Centralbyråns säte, sammansättning och organisation ävensom de för utövandet av dess verksamhet erforderliga medlen. Reglementet fastställer dessutom villkoren för byråns verksamhet och övervakningen av densamma. Detta reglemente och de ändringar däri, om vilka samtliga fördragsstater överenskommit, hava samma giltighet och varaktighet som fördraget självt.

Artikel 58.

Lista över linjer, underställda fördraget.

§ 1. Den i artikel 57 nämnda Centralbyrån skall upprätta lista över de linjer, som äro underställda detta fördrag, och hålla densamma fullständig. För detta ändamål mottager byrån meddelanden från fördragsstaterna angående införande eller strykning å listan av järnvägslinjer eller av ett i artikel 2 omnämnt företag.

§ 2. En ny linjes inträde i den internationella transporttjänsten äger icke rum förrän en månad förflutit från dagen för den skrivelse, varigenom Centralbyrån underrättat de övriga staterna om linjens införande å listan.

§ 3. Centralbyrån skall stryka en å listan införd linje, så snart den fördragsstat, på vilkens begäran denna linje införts å listan, underrättat byrån, att linjen icke längre är i stånd att uppfylla de förpliktelser som fördraget ålägger densamma.

§ 4. Mottagandet av dylik underrättelse från Centralbyrån berättigar en järnväg att omedelbart avbryta alla förbindelser i internationell transport-tjänst med den å listan strukna linjen, dock skola transporter, som äro på väg, slutföras.

AVDELNING V.

Undantagsbestämmelser.

Artikel 61.

Ansvarighet i kombinerad järnvägs- och sjötrafik.

§ 1. Vid befordran i kombinerad järnvägs- och sjötrafik över de i artikel 2 § 1 omnämnda linjerna kan varje stat genom att begära att erforderlig uppgift härom intages å listan över linjer, som äro underställda fördraget, till de i artikel 30 angivna grunderna för befrielse från ansvarighet foga nedanstående grunder i deras helhet.

Fraktföraren äger åberopa dessa grunder endast om han visar, att den försenade utlämningen, förlusten eller minskningen av eller skadan å resgodset inträffat å sjösträckan efter det resgodset inlastats i och till dess det lossats ur fartyget.

Dessa befrielsegrunder äro:

a) handlingar, försummelse eller fel av befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i fraktförarens tjänst vid navigeringen eller handhavandet av fartyget;

b) bristande sjövärdighet hos fartyget såvida fraktföraren visar, att denna bristande sjövärdighet icke kan tillskrivas en brist på skälig omsorg från hans sida för att sätta fartyget i sjövärdigt skick eller för att förse det med behörig bemanning, utrustning och proviantering eller för att försätta i lämpligt och säkert skick alla de delar av fartyget, i vilka resgoods lastas, så att de ägna sig för resgodsets mottagande, befordran och bevarande;

c) eldsvåda, såvida fraktföraren visar, att den icke orsakats av fel eller försummelse av honom, befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i hans tjänst;

d) faror, vådor eller ofall till havs eller på andra farvatten;

e) räddning eller försök till räddning av liv eller gods till havs.

Ovannämnda befrielsegrunder varken upphäva eller minska fraktförarens allmänna skyldigheter och särskilt icke hans skyldighet att nedlägga skälig omsorg för att sätta fartyget i sjövärdigt skick eller för att förse det med behörig bemanning, utrustning och proviantering eller för att försätta i lämpligt och säkert skick alla de delar av fartyget, i vilka resgoods lastas, så att de ägna sig för resgodsets mottagande, befordran och bevarande.

Då fraktföraren åberopar ovannämnda orsaker till befrielse från ansvarighet, förblir han likväl ansvarig, om den berättigade visar, att den försenade utlämningen, förlusten eller minskningen av eller skadan å resgodset beror på annan försummelse av fraktföraren, befälhavaren, besättningen, lotsen eller personer i fraktförarens tjänst än den som angivits i mom a).

§ 2. Om en och samma sjösträcka betjänas av flera företag, som äro upptagna å den i artikel 1 omnämnda listan, skola samma ansvarighetsbestämmelser gälla för dessa företag.

Därest dessa företag upptagits å listan på begäran av flera stater, skall

frågan om ansvarighetsbestämmelser dessförinnan hava blivit föremål för överenskommelse mellan dessa stater.

§ 3. Jämlikt denna artikel vidtagna åtgärder skola delgivas Centralbyrån. De träda i kraft tidigast trettio dagar efter den dag då Centralbyrån till de andra staterna översänt meddelande om åtgärderna i fråga.

Resgods, som är på väg, skall icke beröras av dylika åtgärder.

AVDELNING VI.

Slutbestämmelser.

Artikel 62.

Undertecknande.

Detta fördrag, vars bilagor anses såsom delar av själva fördraget, skall till den 1 mars 1953 vara öppet för undertecknande av de stater, som inbjudits att låta sig företrädas vid den ordinarie revisionskonferensen.

Artikel 63.

Ratifikation. Ikraftsättande.

Detta fördrag skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten skola snarast möjligt deponeras hos schweiziska regeringen.

När fördraget ratificerats av femton stater, skall schweiziska regeringen sätta sig i förbindelse med berörda regeringar för att med dem undersöka möjligheten att sätta fördraget i kraft.

Artikel 64.

Anslutning till fördraget.

§ 1. Varje stat, som icke undertecknat detta fördrag, men som önskar ansluta sig till detsamma, skall därom göra framställning hos schweiziska regeringen, vilken överlämnar framställningen till alla fördragsstater jämte ett utlåtande av Centralbyrån angående ifrågavarande stats järnvägsförhållanden ur internationell transportsynpunkt.

§ 2. Såvida icke inom sex månader, räknat från dagen för detta meddelande, minst två stater hos schweiziska regeringen motsatt sig framställningen, är denna med full rättsverkan bifallen; härom underrättar schweiziska regeringen staten i fråga och alla fördragsstater.

I motsatt fall underrättar schweiziska regeringen alla fördragsstater och den sökande staten om att prövningen av framställningen uppskjutits.

§ 3. Anslutningen får gillighet sedan en månad förflutit från dagen för den av den schweiziska regeringen utsända underrättelsen eller, om fördraget vid utgången av denna frist ännu icke trätt i kraft, å dagen för fördragets ikraftträdande.

Artikel 65.

Giltighetstid för fördragsstaternas åtagande.

§ 1. Giltighetstiden för detta fördrag är obegränsad. Varje fördragsstat äger likväl frånträda fördraget på följande villkor:

Fördraget är för alla fördragsstater bindande till och med den 31 december femte året efter dess ikraftträdande. Varje stat, som vid utgången av denna tid önskar frånträda fördraget, är skyldig att minst ett år dessförinnan därom meddela schweiziska regeringen, som härom underrättar alla fördragsstater.

Har dylikt meddelande icke gjorts inom sagda tid, förlänges åtagandet att gälla under en tid av ytterligare tre år och vidare i treårsperioder, såvida icke uppsägning gjorts minst ett år före den 31 december sista året av sådan treårsperiod.

§ 2. Stater, som under loppet av femårsperioden eller av en treårsperiod erhållit anslutning till fördraget, äro bundna av detsamma till slutet av denna period och därefter till slutet av var och en av följande perioder, såvida de icke uppsagt sin anslutning minst ett år före utgången av en av dessa perioder.

Artikel 66.

Revision av fördraget.

§ 1. Ombud för fördragsstaterna skola på kallelse av schweiziska regeringen sammanträda för revision av fördraget senast fem år efter ikraftträdandet av detta fördrag.

En konferens skall inkallas före denna tidpunkt, om framställning därom göres av minst en tredjedel av fördragsstaterna.

§ 2. Ikraftträdandet av det nya fördrag, i vilket en revisionskonferens utmynnat, har till följd att det förutvarande fördraget upphäves även med avseende å de fördragsstater, som icke ratificerat det nya fördraget.

§ 3. Under tiden mellan revisionskonferenserna kunna artiklarna 5, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 27, 47, 48, 49, 52 och Bilagorna I och IV hållas tidsenliga av en revisionskommission, vars organisation och verksamhet behandlas i Bilaga III till detta fördrag.

Revisionskommissionens beslut skola omedelbart meddelas fördragsstaternas regeringar genom förmedling av Centralbyrån. Besluten betraktas som antagna, såvida icke inom tre månader, räknat från dagen för meddelandet, minst fem regeringar gjort invändningar mot desamma. Besluten träda i kraft första dagen i sjätte månaden efter den månad under vilken Centralbyrån bringat dem till fördragsstaternas regeringars kännedom. Centralbyrån skall ange denna dag i meddelandet om besluten.

Artikel 67.

Fördragets texter. Officiella översättningar.

Detta fördrag har i överensstämmelse med diplomatisk hävd avslutats och undertecknats på franska språket.

Till den franska texten äro fogade en text på tyska språket, en text på engelska språket och en text på italienska språket, vilka gälla såsom officiella översättningar.

Vid bristande överensstämmelse äger den franska texten vitsord.

Till bekräftelse härav hava undertecknade ombud, försedda med fullmakter, vilka befunnits vara i god och behörig ordning, undertecknat detta fördrag.

Som skedde i Bern den tjugufemte oktober nittonhundrafemtio två i ett enda exemplar, som skall förbliva deponerat i Schweiziska edsförbundets arkiv och varav en autentisk kopia skall överlämnas till var och en av parterna.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 22 december 1954.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden LECH,
REGNER,
GÖSTA LIND,
regeringsrådet LORICHS.

Enligt lagrådet den 20 december 1954 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 17 december 1954, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgods*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet, hovrättsrådet S. Danmark.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Harriet Stangenberg

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 30 december 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med chefen för kommunikationsdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, lagrådets den 22 december 1954 avgivna utlåtande över det den 17 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella fördragen angående godsbefordran å järnväg samt angående befordran å järnväg av resande och resgoods samt hemställer, att förslaget, som av lagrådet lämnats utan erinran, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Fischier